

1747.

1. Brokes, Henricus: De jure pecuniarie hereditatis ultimi possessoris feudalis solvendae
2. Brokes, Henricus: De usufructu patris in bonis literarum maxime feudales.
3. Brokes, Henricus: De bonorum conjuges inter Haer- burgenses communiōne
4. Brokes, Henricus: De eo, quod juris est. Circa probationem et demonstrationem is foris Henricis 2. Sciff.
5. Buderus, Christianus Gottlieb, Fac. jur. prodecanus: Programma, quae Fr. Gottlieb Loeschneri. . . Dissertationem inang. . . indicit.
6. Buderus, Christianus Gottlieb: De ordinationibus politicae et justitiae serenissimorum Saxoniae Ernestinae Ducum.
7. Buderus, Christianus Gottlieb: De ordinationibus consistorialis et ecclesiasticis serenissimorum Saxoniae Ernestinae Ducum.

1747.

8. Veritz, Stephan Werner, di: Das Erb-Fungfen Recht der
Aeltern in Mecklenburg. (Flal)

9^{a, b, c, d, e, f, g}. Engarius, Jo. Rudolphus & Tebtrosan, quos Gräntz,
Lager-König, Flakelker, Grabkicher & Hebe-Regoter
dicere solent, forus, continuatione, renouatione, fideque
varia. 2 Sampt. 1747 & 1756.

10^{a, b, c}. Engen, James Rudolphus: De iuribus indignarum
Germaniae 2 Sampt.

11. Engarius, Jo. Rudolphus: De implemento conditionis
potestatis contractibus oppositae legitimo.

12^{a, b, c}. Engarius, Jo. Rudolphus: De societate mercatoria
3 Sampt. 1747 & 1757.

13. Gumerus, Iohanne Ernestus: De motu spirituum in
re et praesertim dominium secundum principia juris
naturalis part. I.: De jure in re nostra et aliena; eius
praesertim: tractatus metaphysica: De actionibus liberis

1777.

- 14^{ant} Heimbürgius, Joann. Leopoldus: De advocatus fisci ad conse-
quendam penam, quam res inconvulsi, peculiaris processu
apud habeat? Programma, Dissertationi inaug. . . .
Jura. Andr. Hoffmanni . . . praemissum. 2 exempl
15. Heimbürgius, Jo. Leop. : De spoliis usurarum, abique
et praesertim spuris internae usurarum solutionis effe-
ctibus.
16. Heimbürgius, Jo. Leop. : Fae. jur. ex Decanus: De spoliis
non restituendis. Programma I, Dissertationi inaug. 4 Feb.
habeto Christianus Thiemeyer . . . habundae praemissum.
17. Heffeker, Joann. Augustus: De restricta Illustratione elementis
facultate maxime quoad alodia vocata.
18. Kalltschmid, Coradus Fidelis: De distinctione inter
factum animatum et non animatum.
19. Schmittius, Paulus Wilhelmus: De officio et prudentia
judicis circa amicabilem litium compositionem.

1747

Dr. Lehmann, Gottlieb Hartmann: *De legibus naturalibus absolute
necessariis*

1747, 5
6

CHRISTIANI GOTTLIEB
BVDERI

SERENISSIMORVM SAX. ERN. DVCVM CONSIL. AVLICI
IVRIS PVBLICI FEVDALIS ET HISTOR. PROFESS.
FACVLTATIS IVRIDICAE SENIORIS
ET H. T.

PRO-DECANI

PROGRAMMA

NOBILISSIMI
SVMORVM IN VTROQVE IVRE HONORVM
CANDIDATI

IO. GOTTLIEB LOESCHERI

VINARIENSIS

IVRIS PRACTICI

DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

DE EO

QVOD IVRIS EST

GIRCA

PROBATIONEM ET DEMON-
STRATIONEM IN FORIS
SAXONICIS

MORE MAIORVM

INDICIT.

IENAE, LITTERIS RITTERIANIS.

De haereditaria successione in feuda

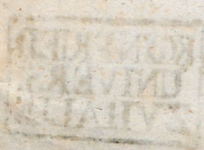

HAERETICI, siue non toleratae in ciuitate se-
ctae cuiusdam religiosae focii, ex duris illis
Legibus Romanis,* atque Pontificiis, ducto
in ius beneficiarium argumento, cum pro
non capacibus ad acquisitionem et succes-
sionem feudorum habentur, tum inter causas amissionis
eorundem haeresis connumeratur, quia ab homine tali diu-
ina maiestas veluti laedatur. Dant huius dogmatis in exe-
cutionem deducti copiosa exempla monimenta publica,
priuataque Imperiorum regnorumque, quae Pontificiam
Maiestatem adgnoscent, ex quibus commemorabilia maxi-
me excitare lubet eorum, qui pro testibus et confessoribus
veritatis magis, quam pro haereticis habendi, quibusque
haeresis perperam imputata et successio in Feuda aut eorum
possessione minus recte impugnata. Adgnoscerat veritatem
purioris doctrinae, magnae apud Neapolitanos nobilitatis
dignationis ac fortunae vir GALEACIUS CARACCIOLVS
Vici Marchio,** obque hanc agnitionem, coniugem, libe-
ros

* L. nimirum IV. C. de Haereti-
cis, quae est Theodosii, Arcadii
et Honorii AAA, aduersus Mani-
chaeos et Donatistas edita, et argu-
mento L. 4. C. de Apostatis, quarum
Legum eruditam interpretationem
dedit IUSTVS MEIERSVS Argento-
ratenfis Iuriconsultus non vulgaris
doctrinae, egregio libro, cui Index:

*Quaestio capitalis: Vtrum Protestan-
tes iure Caesareo sint haeretici, Ar-
gentorati 1621. 4. edito.*

** debeo haec quatuor pagella-
rum rarissimo libello, qui hac in-
scriptione editus: *Galeacii Cavac-
cioli Vici Marchionis Vita*, ex Italico
latina, A. 1700. 8. sine loci mentione,
forte apud Heluetos, vel Hanouias.

ros suauissimos, parentem senem, adgnatos cognatosque, domesticos, opes insignes *Geneuam* tanquam in portum secedens, reliquerat, totque artibus tentatus rarum constantiae Christianae exemplum dederat, sed hac sua pietate, quam in haeresi retinenda pertinaciam putabant, commoti qui rei sacrae et ciuili in Regno Neapolitano praeerant, ex praescripto Legum DE GALEACII, tanquam REI MAIESTATIS DIVINAE bonis maternis fisco attribuendis, deque SVCCSSIONIS IVRE IN FEVDIS PATERNIS NON IPSI SOLVM SED ET LIBERIS ADIMENDO, agebant. *Quod Marchionem* miserum et aerumnosum senem ut ad Caesarem proficisceretur, et huic malo si fieri possit occurreret hocque saltem impetraret ne FILII A ROMANA ECCLESIA DISCESSVS, NEPOTVM SVCCSSIONI AUT HONORI praedudicaret, permouit.* Obtinuit quoque ab Imperatore satis aequo, quod petiit afflictissimus auus Marchio. In patria nostra Germania huiusque nobilissimis prouincijs *Saxonia* et *Misnia*, vbi Dei beneficio sacrorum emendatio coepta, sub primordia huius repurgationis non vna vice quaestio fuit agitata an *Vasalli Evangelicae doctrinae sectatores*, hac sua veritatis caelestis confessione in haeresim fuerint prolapsi, *Feudorumque aitorum* possessione, *indigni*? Insuper nobilissimis illis de *Lutheranismi Commentariis* vir laude nostra maior VITVS LVDOVICVS A SECKENDORF** seriem memorabilis controersiae inter Dominum directum *Georgium* Saxoniae Albertinae Ducem, qui magnopere Lutheranae causae aduersabatur, atque ANTONIVM A SCHOENBERG primariae nobilitatis in Misnia virum agitatam, hoc argumentum praeclare illustrantem. Dabo eandem accuratissimis SECKENDORFII verbis, qui acta inspexit, quum in illis *Commentariis* vix aliiquis talia requirat, ita conceptis: ANTONIVS A SCHOENBERG, *arce Seboenberga aliisque praedijs RELIGIONIS CAVS-*

) (2

SA

* verba sunt auctoris *Vitae Caracoli* p. 40.

** L. III. Sect. 29. §. LXXIII. *Addit. I. p. 223.*

SA deturbatus, eaque VENDERE ADACTVS ante aliquot annos a Georgio Duce fuerat. Deinde cum solutam ab emtore pecuniam accepturum se esse putaret, excitati sunt eius adgnati ut contradicerent, neque flecti potuit Georgius, vel Schoenbergii precibus, vel multorum Principum intercessione, vt illi placaretur. Prouocauit igitur *Antonius*, ex legibus Imperii ad iudicium per arbitros constituendum, siue, quod vocant, Austregarum. Denominati sunt octo viri: *Ernestus* a *Miltiz*, Marscallus aulae, *Christophorus* ab *Ebeleben*, *Melchior* ab *Ossa* Doctor, *Henricus* a *Bünau* in Weseinstein, *Ludouicus* *Fachsius* Doctor, Nobilis a *Lüttichau*, *Wolfgangus* a *Nismiz*, *Otto* a *Dieskau*; Praeses his datur *D. Georgius* a *Breitenbach*: Procurator Principis erat, vt tunc moris, ex nobilitate *Iohannes* a *Kitscher*; Aduocatus *D. Simon* *Pistoris* Cancellarius. Obiectum est Principis siue *Fisci* nomine *Schönbergio*, quod a VETERI RELIGIONE, quam PRINCEPS cum PROVINCIALIBVS profiteretur, DEFECISSET, conciones Lutheranas adiret, Sacramentum sub vtraque a sacerdotibus non consecratis, nominatim a Schenckio, quem Henrico Duci concionatorem commendasset, fumeret, itemque quod illius consilio Freibergae veteres fundationes misarum et anniuersariorum abrogatae, nouique ritus ipso visitatore introducti; propter haec itaque pro HAERETICO et excommunicato, adeoque NVLLIVS IVRIS, actionis aut POSSESSIONIS CAPAX HABERI deberet. Haec Aduocatus *Fisci* in vltima, quam vocant positione (*im letzten Satz*) admisit, (quibus *Antonius*, actoris partes sustinens, respondere non poterat;) itaque nihil aliud illi supererat, quam vt protestaretur, illa a iudicibus attendi non debere, neque se, sine legitima causae cognitione in foro competenti, pro HAERETICO haberi, aut interim restitutionem spoli, quam vrgebat, denegari sibi posse; allegabat praeterea se cum Electore Saxoniae, Duce Henrico aliisque Protestantium Principibus et Ciuitatibus communem causam habere, non nisi in Concilio ventilandam. Ad haec Iudices

ces d. 3. Febr. hoc anno 1539. interlocuti sunt de HAERESI, cuius Schoenbergius insinulatus fuerit, et quae illam comitabantur, excommunicatione ac poena, ante omnia ab Episcopo Misnensi, vt Ordinario, cognoscendum esse. Haec sententia Schoenbergio molestissima erat, non solum ob respectum Episcopi iudicium, in quo absque dubio de HAERESI condemnandum se esse praeuidebat, sed et quod interea neque PRAEDIA SVA, neque pretium venditionis reciperet, et quaestio de HAERESI non solum ab Episcopo protelari, sed et Romam denique deferri posset. De his itaque apud Electorem Saxoniae et Landgrauium capita foederatorum, qui tunc Francofurti congregati erant, acerbè questus est, qui praeiudicium sibi omnibus inde imminens ad animum reuocarunt, et de remedio se cogituros esse d. 10. Febr. per Electorem et Landgrauium responderunt, his inter alia verbis: *Das wissen wir, Gott habe Lob, und sonder männigliches Verkleinerung für wahr, daß wir und die Bekenner vnser und der vnsern Lehre und Ceremonien aller KETZERREY und Aberglaubens unschuldig, wie man aber auff dem andern Theil vor Gottes Gericht, und auch vor seiner warbafftigen christlichen Kirche besteben, und rechter Ketzerrey und Abgoetterey sich entschuldigen und entledigen moege, wird sich, ob Gott, wohl finden.* Appellauerat Schoenbergius ab interlocuto illo ad Cameram Spirensem, sed id non probabant Principes, neque vllum inde remedium sperandum esse dicebant. Nemini autem talis in causa Feudorum, quorum dominum directum ad Georgium Ducem acerrimum reformationis a Luthero susceptae hostem, pertinebat, procedendi ratio mira videri debet, cui nota sunt, quae in Comitibus Augustanis anni 1530. cum ipso Saxoniae Electore Ioanne Constante, acta fuere. A Carolo V. Imp. Feudorum suorum ex parte Domino, per literas et legatos Inuestituram repetitis vicibus rite et more maiorum ac curiae petierat, blandis semper responsis lactatus; in ipsis autem Comitibus, in quibus tot sui Conuulsalli illustres fuere in-

augurati, rem vrgens, postquam Confessionem suam et fo-
 ciorum tam admirabili constantia cum exhibuisset, tum
 dogmata sua asseruisset, responsum tulit, ex principis iuris
 pontifici fluens, et sibi maxime graue, his inter alia, verbis
 conceptum: *Diueil aber Kayserl. Maj. befinde, daß (Electo)*
uff den übergebenen Artickeln (Aug. Confess.) und der Lar
darin begriffen wollen beharren, und nicht gedenccken zuent-
weichen, vnd Ir Kayserl. Mayt auch ein Seel vnd Gewissen ha-
ben, vnd yhme nicht gerne wolten, wieder die Heilige Schrift
fehchten, Diueil Ir Kayserl. Mayst. der Kirchen Schützer vnd
Handhaber ist, darumb sich vnser gnädigster Herr vom GLAV-
BEN vnd Iver Mayst. dermaßen nit solten trennen lassen vnd
Bundnis gesucht haben: So will Ir Mayst. nit gelegen sein,
 DIE LEHEN seiner ChurFürstl. Gnd. zuleiben, diueil sie nicht
 wissen, was man sich zu seiner ChurFürstl. Gnd. versehen
 solt, wo sich aber sein ChurFürstl. Gnd. nachmals wolten be-
 dencken vnd darzu nit Vrsach geben, So wolten sich Kayserl.
 Mayt gegen seinen ChurFürstl. Gnd. gnediglich damit halten.
 Solt aber mein gnedigster Herr darauf verharren wollen, vnd
 bey dem GLAVBEN, wie der vor Alters vnd uber 20. oder
 30. Jahr gehalten, bleiben, so geben auch Sein ChurFürstl. Gnd.
 Vrsach, die REGALIEN nicht ZVLEIHEN, koente auch nicht
 bedencken daß sie es mit Gewissen thun moechten.* Addi pos-
 sunt ACTA inter Albertum Brandenburgium Marchionem et
 Waltberum Cronenbergium ordinis Teutonici Magistrum. Con-
 dita autem sancitaque Pace Religiosa a. 1555. et Westphalica,
 1648. ** omnis haerefeos labe, Evangelicae doctrinae huius-
 que confessoribus male imputata, iuste est sublata, neminique
 toleratis in Regno Germaniae religionibus addicto ob Hae-
 refeos crimen in Bona et Feuda successio, quaeque hanc fe-
 quantur, nisi alia obsint, deneganda,

Quae

* quod relatum legitur in anno-
 tatione Cancellariae Electoralis in-
 ferta IOANNIS IOACHIMI MÜL-
 LERI *Historie von der Evangelischen*

Sünde Prosektion und Augspurgi-
schen Confession L. III. c. XXII. p. 671.
 adde Cap. VIII. p. 467.

** I. P. Art. V. §. 35. et Art. VII.

Quae ex veteri more Academico praemittenda erant
 expositioni vitae studiorumque Nobilissimi nostri Candidati
 IOANNIS GOTTLIEB LOESCHERI, Vinariensis,
 Iuris Practici, quam ipsius stilo exaratam, adiungo :

Contigit mihi Vinariae nasci, anno huius Saeculi vigesimo primo, d. 29. Iulii. Patre genitus Viro Consultissimo amplissimoque FRIDERICO GOTTLIEB LOESCHERO I. V. D. aulae et regiminis in terris Vinariensibus Aduocato Ordinario, Ciuitatis Vinariensis Syndico. Matrem vero colui ELISABETHAM AVGVSTAM, B. GOTHOFREDI REYHERI, consiliarii a commissionibus Serenissimi Ducis SAXO-VINARIENSIS, et Praefecti Roslaviensis, ac Gehstaedtensis, hereditarii in Zottelstedt et Wersdorff, filiam, praematura morte mihi ereptam. Sacris et humanioribus litteris pater me domi institui sollicitè curavit, et curae Viri clarissimi DR. SCHROENII, Correctoris hodie Gymnasii Vinariensis optime meriti, mandavit, quo duce, via ad Gymnasium Vinariense mihi aperta est; in quo ex institutione Virorum doctissimorum B. Inspectoris KISEWETTERI, Directoris M. CARPOVII, Convectoris M. REINHARDI, M. SCHVSTERI et SCHROENII multum profeci. Anno 1741. praenotio publico artium et styli examine, publiceque habita oratione valedictoria in numerum studioforum academiae Ienenis receptus sum Prorectore Magnifico illustri Consil. Aul. HILSCHERO, in qua, scholis philosophicis tam publicis quam priuatis Celeberrimorum et Amplissimorum REV-SCHII et SCHIRSCHMIDTII frequenter interfui, absolutisque studiis philosophicis, totum me studio iuridico dedi, lectiones tam publicas quam priuatas ICtorum celeberrimorum illustrium virorum B. KEMMERICHH, ESTORIS, BVDERI, B. SCHAVMBVRGII, ENGAVII, BROKESII, SCHIRSCHMIDTII sedulo frequentavi. Triennio ita absoluto ab illustri ICtorum Ienensium ordine ad Examina consueta admissus, facultatem obtinui ad summos in V. I. adspirandi honores,
hisque

bisque praesidiis munitus ad causas clientum in foro agendas accessi.

Quae virtuti et doctrinae debita praemia ad d. III. Augusti in splendida Panegyri, Ordo noster lubens ipsi tribuet. Ante vero quam id fieri poterit ad Statutorum nostrorum normam et ex Decreto Facultatis futuro die 2. Aug. sub praesidio illustri et consultissimi Viri HENRICI BROKES Pandectarum P. P. O. celeberrimi, Curiae Prouincialis Facultatisque Iuridicae ac Scabinatus Assessoris grauissimi, Collegae obferuanter colendi, Disfertationem suam inauguralem *de eo quod Iuris est circa Probationem et Demonstrationem in Foris Saxonicis*, publicae eruditorum disquisitioni submittet. Agite ergo Pro-Rector Academiae Magnifice, Pro-Rector Magnifice designate, Proceres omnium Ordinum honoratissimi, quique iurisprudentiae studiis et studiorum documentis fauetis frequentesque hunc Actum splendidiorem reddite, et tam aurium quam animorum fauore memet cum Candidato meo demeremini, omnia gratae mentis argumenta communi nomine promittentem. P. P. in Academia Ienenſi d. 30. Iulii A. S. M DCC XLVII.

Jena, Diss., 1747

ULB Halle
004 363 167

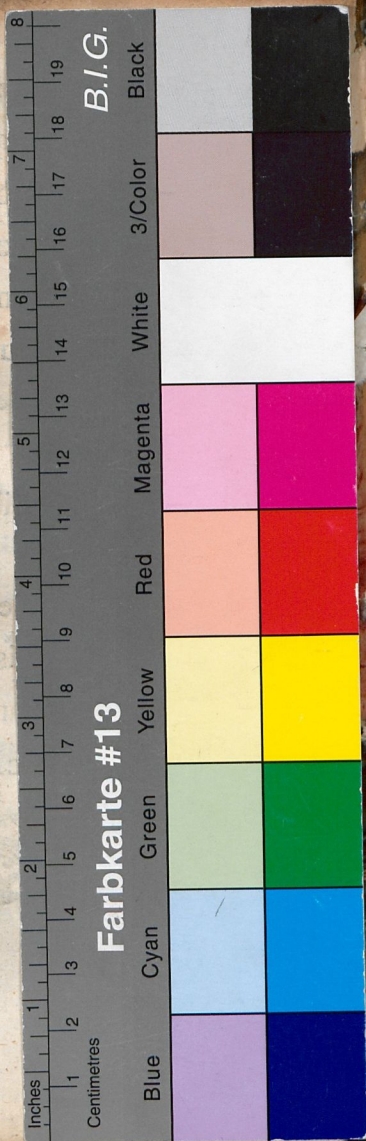
3

sb.

1747,5
6

22

CHRISTIANI GOTTLIEB
BVDERI

SERENISSIMORVM SAX. ERN. DVCVM CONSIL. AVLICI
IVRIS PVBLICI FEVDALIS ET HISTOR. PROFESS.
FACVLTATIS IVRIDICAE SENIORIS

ET H. T.

PRO-DECANI

7-329

PROGRAMMA

QVO

NOBILISSIMI
SVMORVM IN VTROQVE IVRE HONORVM
CANDIDATI

IO. GOTTLIEB LOESCHERI

VINARIENSIS

IVRIS PRACTICI

DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

DE EO

QVOD IVRIS EST

CIRCA

PROBATIONEM ET DEMON-
STRATIONEM IN FORIS
SAXONICIS

MORE MAIORVM
INDICIT.

VIENAE, LITTERIS RITTERIANIS.

De hereditaria successione in feudo

